

Kent Kirk (KF):

Hr. Gade har opfattet debatten på den måde, at der skulle være en forskel mellem Socialdemokratiets og de Radikales opfattelse af det nordiske samarbejde og hvordan det skal forløbe i forhold til den europæiske udvikling og så regeringspartierne. Det betyder ikke nødvendigvis, at der er den forskel.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet vil stemme imod de to dagsordensforslag, som andre partier har fremsat. Det gør vi naturligvis først og fremmest, fordi hvis et af dem skulle blive vedtaget, så afskærer man Fremskridtspartiets forslag fra at komme til afstemning. Det er den ene begrundelse.

Den anden er, at når såvel regeringspartierne som Socialdemokratiet samt Det Radikale Venstre nu gør så meget ud af, at Danmark skal føre f.eks. en selvstændig skattepolitik, er begrundelsen naturligvis bl.a., at man vil fastholde Danmarks meget, meget høje skatteniveau. Der må vi igen konstatere ved den her lejlighed, at det er den nuværende regering og Socialdemokratiet enige om.

Vi synes, det ville være vældig, vældig positivt, hvis der f.eks. kunne komme lidt pres også fra EF, således at Danmark nedsatte sit ualmindelig grove skattetryk.

Så derfor: nej til begge forslag.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Ivar Nørgaard mener, at vi skulle stemme for dagsordenen, og mener, at SFs/VS' formuleringer omkring finansieringen ikke kan bære igennem. Det, vi er bange for, er, at man bare kører derudad, som man har gjort det i mange år, med hensyn til EFs udgifter. Det er derfor, der i vores dagsorden står, at vi vil støtte besparelser og budgetdisciplin. Vi mener, det er det, der er det vigtige her i første runde.

Hvis EF så tager mange fornuftige beslutninger, f.eks. om nedbringelse af overskudslagre og andre udgiftskrævende ting, man kan spare på, eller som kommer til at koste penge, fordi det er et konterings spørgsmål, så vil vi naturligvis overveje det. Men vi vil ikke udstede en blankocheck.

Vi mener også, at mange af de højt opreklamerede nye politikker med lige så god ret kunne ligge andre steder end i EF-budgettet. EUREKA-projektet, som staterne putter penge i, kunne være mindst lige så dynamisk som nogen af de andre projekter, man med vold og magt vil have puttet ind i EF.

Men altså vores tilkendegivelse på finansieringsområdet er, at vi ikke er villige til at udstede en blankocheck om, at det skal løses ved, at EF skal have tilført yderligere midler.

Jeg vil godt sige til afslutning, at der var nogle, der syntes, at det eneste, det drejede sig om i den her debat, var, at nu skulle der tilkendegives en såkaldt bred enighed om EF-politikken. For mig at se er det i hvert fald ikke klarhed, der præger denne brede enighed i flertallet. Så vidt jeg kan se, er det i nogen grad et sminket lig, man prøver at stable op her. Jeg vil mene, at vi nok i den konkrete hverdag, når vi skal fortsætte med at diskutere EF-spørgsmål i de kommende måneder, også i markedsudvalget, vil se andre opdelinger, end vi ser i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I sit første indlæg i denne debat sagde hr. Gade: vi skal gøre op med meget forstenet EF-tænkning. Det syntes jeg lød spændende, men så viste det sig altså, at med »vi« tænkte hr. Gade ikke på SF. Debatten har vist, at SF ikke er nået frem til en sådan modning, at man kan præstere en forløsning i sin holdning til EF. Der ligner SF de sørgelige rester af den såkaldte Folkebevægelse mod EF, der altid frembringer mindelser om de japanske soldater, man indtil for få år siden kunne finde på nogle i øvrigt øde Stillehavssøer, hvor de havde rendt rundt i årevis uden at opdage, at krigen for længst var forbi.

Hvad gør man så, når man sidder i sandkassen og ikke vil være med til at bygge fine sandslotte med de andre drenge og piger? Ja, så prøver man at smide sand i øjnene på dem, og det er det, hr. Gade har gjort med sine forsøg på at skabe uro og forvirring omkring fortolkningen af det dagsordensforslag, der om lidt bliver vedtaget.

Jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, hvad der menes med det punkt, der har været diskuteret så meget, harmonisering, og det glædede mig at høre af hr. Ivar Nørgaards og andres indlæg, at det er de heller ikke.